

Стала економіка

УДК 330.3:330.3

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.14986669>

Синергія теорій економічного розвитку та діджиталізації будівельної сфери

Бреус Світлана Василівна

Доктор економічних наук, Професор, Професор кафедри менеджменту та маркетингу, Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет», бульв. Академіка Вернадського, 16-В, м. Київ, 03115, Україна, breus.sv21@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0624-0219>

Балимов Олександр Станіславович

Аспірант, спеціальність 051 Економіка, Кафедра економіки, фінансів та обліку, Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет», бульв. Академіка Вернадського, 16-В, м. Київ, 03115, Україна, o.balimov@e-u.edu.ua, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-4643-9035>

Прийнято: 18.02.2025 | Опубліковано: 28.02.2025

Анотація. *Мета статті полягає у дослідженні взаємозв'язку категорії «діджиталізація» з теоріями економічного розвитку для виявлення впливу цифрових технологій на розвиток вітчизняної будівельної сфери.*

У процесі дослідження використано ряд методів, що дозволило забезпечити достовірність наведених висновків та рекомендацій забезпечило цілісність дослідження, до них належать такі: абстрактно-логічний метод – при аналізуванні та синтезі теорій економічного розвитку й формуванні висновків методи індукції та дедукції – для одержання певних умозаключень при формулюванні висновків на основі аналізування теоретичної бази та

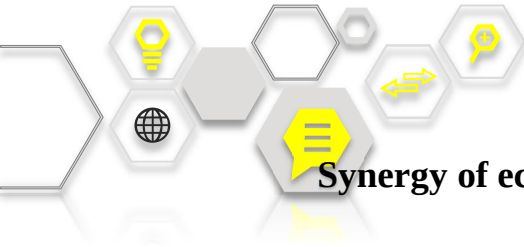

розширення знань; методи порівняння та систематизації – для визначення ключових аспектів теорій економічного розвитку та їх порівняння; метод групувань – при виявленні та окресленні взаємозв'язку діджиталізації як категорії з теоріями економічного розвитку та зведення у певні групи за подібністю даних ознаці.

Результати дослідження свідчать, що виявлена наявність існування зв'язку з теоріями економічного розвитку дає підстави для формування комплексу заходів підвищення рівня економічного розвитку компаній будівельної сфери, що сприятиме поглибленню дослідження у напрямі забезпечення синергетичного ефекту у будівельній галузі, регіональному розвитку та державі в цілому.

Висновки: дослідження взаємозв'язку діджиталізації з теоріями економічного розвитку дозволило виявити вплив цифрових технологій на розвиток вітчизняної будівельної сфери. Сформовано та поступово доведено гіпотезу дослідження про існування зв'язку діджиталізації з теоріями економічного розвитку з урахуванням наявності, ступеня та характеру, що дозволить сформувати комплекс заходів підвищення рівня економічного розвитку компаній будівельної сфери та сприятиме поглибленню дослідження у напрямі забезпечення синергетичного ефекту у будівельній галузі, регіональному розвитку та державі в цілому. Перспективи подальших розвідок полягають у розробленні удосконаленого науково-методичного підходу щодо формування механізму діджиталізації будівельної сфери з розробленням превентивних заходів адаптації до змін зовнішнього та внутрішнього середовища як проактивної реакції на виклики та негативні тенденції, що наразі спостерігаються у цій сфері в умовах повномасштабної війни та у період післявоєнного відновлення.

Ключові слова: синергія, будівельна сфера, діджиталізація, теорії економічного розвитку, удосконалений науково-методичний підхід, гіпотеза, механізм діджиталізації будівельної сфери.

Synergy of economic development theories and digitalization of the construction

Svitlana Breus

Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Management and Marketing, European University, Private Higher Education Establishment "European University", 16 V Akademika Vernadskoho Blvd., Kyiv, 03115, Ukraine, breus.sv21@gmail.com , ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0624-0219>

Oleksandr Balymov

Postgraduate Student, Department of Economics, Finance and Accounting, European University, Private Higher Education Establishment "European University", 16 V Akademika Vernadskoho Blvd., Kyiv, 03115, Ukraine, o.balimov@e-u.edu.ua, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-4643-9035>

Abstract. *The **purpose** of the article arises from the study of the relationship between the category of "digitalization" and theories of economic development to identify the impact of digital technologies on the development of the domestic construction sector.*

*The study used a process series of **methods**, which allowed to ensure the reliability of the conclusions and recommendations presented and ensured the integrity of the study, including the following: abstract-logical method - in the analysis and synthesis of the theory of economic development and the formation of conclusions, induction and deduction methods - to obtain certain conclusions when formulating conclusions based on the analysis of the theoretical base and expanding knowledge; methods of comparison and systematization - to identify key aspects of the theory of economic development and their comparison; grouping method - in identifying and determining the relationship between digitalization as a category with theories of economic development and grouping into certain groups according to the similarity of this feature.*

The **results** of the study indicate that the presence of a connection with theories of economic development is the basis for the formation of a set of measures to increase the level of economic development of construction companies, which will contribute to the deepening of research in the direction of ensuring a synergistic effect in the construction industry, regional development and the state as a whole.

Conclusions: the study of the relationship between digitalization and theories of economic development made it possible to identify the impact of digital technologies on the development of the domestic construction industry. The research hypothesis on establishing a connection between digitalization and theories of economic development, taking into account the presence, degree and nature, was formed and gradually proven, which allows forming a set of measures to increase the level of economic development of construction companies and contribute to the deepening of research in the direction of ensuring a synergistic effect in the construction industry, regional development and the state as a whole. Prospects for further exploration lie in the development of an improved scientific and methodological approach to the formation of a mechanism for the digitalization of the construction sector with the development of preventive measures for adaptation to changes in the external and internal environment as a proactive response to the challenges and negative trends currently observed in this sector in the conditions of a full-scale war and in the period of post-war recovery.

Keywords: synergy, construction sector, digitalization, theory of economic development, improved scientific and methodological approach, hypothesis, mechanism for the digitalization of the construction sector.

Постановка проблеми. У сучасних умовах впровадження цифрових технологій є незворотнім трендом та чинником впливу на рівень конкурентоспроможності й розвитку виробничого потенціалу суб'єктів господарювання різних секторів економіки [1], у цьому контексті діджиталізація є однією з основних концепцій сучасного бізнесу загалом й будівельного зокрема, що є індикатором ефективності інтеграції цифрових

технологій у процеси, механізми розвитку та стратегії й це підкреслює її трансформаційний вплив на бізнес-процеси компаній, управління та фінансово-економічний стан загалом. Вона є інструментом впливу на бізнес-процеси та сприяє здійсненню координації між суб'єктами та об'єктами впливу на різних ієрархічних рівнях й забезпечує зміну способів такої взаємодії у межах реалізації окремих процесів, що загалом характеризує багатовимірність її зв'язку з теоріями економічного розвитку.

Діджиталізація може бути розглянута крізь призму різних економічних теорій, які пояснюють її роль у розвитку сучасної економіки та взаємозв'язок з теоріями економічного розвитку. Зазначене дає підстави про проведення поглибленого дослідження щодо виявлення взаємозв'язку теорій економічного розвитку з діджиталізацією у контексті особливостей функціонування будівельної сфери й передбачає використання її у якості інструменту впливу на розвиток країни в цілому, регіонів, соціальну сферу та добробут населення зокрема й забезпечує мультиплікаційний ефект вкладених коштів [2].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У процесі еволюції теорій економічного розвитку ученими зроблено низку спроб адекватно відобразити їх взаємозв'язок за допомогою класифікації за ключовими ознаками, як «класичні теорії економічного розвитку» (Джегрі Б. [3], Чирак І. [4], Верховод І. С., Верба Д. В. [5]), «неокласичні теорії» (Ляшенко О. І. [6], Кравчук Н. О. [7], «інституціональні теорії» (Пехник А. В. [8], Аджемоглу Д., Робінсон Дж. [9]), «еволюційні та ендегенні теорії» (Щербан О. Я., Орлова О. М., Квасній О. Р. [10], Сторощук Д. Б. [11], Швець С. [12]), «теорії сталого розвитку» (Сабовчик А. І., Попович А. М. [13], Daly H., Farley J. [14], Гобела В. В. [15]), «теорія модернізації» (Руденко Ю. Ю. [16, с. 24]), що дає підстави для висновку про те, що вони характеризують багатогранність та багатоаспектність діджиталізації та її теорій з урахуванням впливу на економічний розвиток суб'єктів господарювання будівельної сфери, регіонів та держави в цілому.

Виділення невіршених раніше частин загальної проблеми.

Відаючи належне результатам наукових розвідок авторів, слід зазначити, що здійснення систематизації теоретико-методичного обґрунтування, тлумачення та використання теорій економічного розвитку дало підстави для висновку про відсутність у науковій літературі єдиного загальноприйнятого механізму взаємозв'язку діджиталізації з теоріями економічного розвитку й загального підходу щодо дослідження її впливу на економічний розвиток будівельної сфери України.

Зазначене зумовило доцільність проведення дослідження щодо виявлення такого роду зв'язку й обґрунтування впливу цифрових технологій на будівельну галузь задля подальшого розроблення комплексу заходів підвищення рівня розвитку цієї сфери у поствоєнний період та у період післявоєнного відновлення.

Формулювання цілей статті. Мета статті полягає у дослідженні взаємозв'язку категорії «діджиталізація» з теоріями економічного розвитку для виявлення впливу цифрових технологій на розвиток вітчизняної будівельної сфери.

Виклад основного матеріалу дослідження. Діджиталізація може бути розглянута крізь призму різних економічних теорій, які пояснюють її роль у розвитку сучасної економіки взаємозв'язок з теоріями економічного розвитку.

Діджиталізація охоплює широкий спектр теорій, які пояснюють впровадження та вплив цифрових технологій на розвиток різних галузей економіки й відтак підкреслюють їхній трансформаційний потенціал для розвитку бізнесу у взаємозв'язку з існуючим та зростаючим розривом між освітою, наукою та виробництвом.

Діджиталізація у бізнесі може бути теоретизованою для розгляду потенціалу розширення підприємницьких можливостей шляхом розмивання традиційних кордонів між продуктами, послугами та галузями промисловості й урахування при цьому законів та закономірностей з урахуванням її об'єктивно-суб'єктивної орієнтованості, пов'язаної з перспективами розвитку

цифрової економіки; вона впливає на процес трансформації бізнес-моделей, що сприяє підвищенню ефективності та залученості зацікавлених сторін до збільшення модульності системних продуктів завдяки інтеграції цифрових технологій [17] у механізм діджиталізації будівельної сфери. Це загалом зумовило потребу у детальнішому огляді ключових теоретичних підходів та їх наслідків щодо розвитку будівельної сфери з урахуванням об'єктивно-суб'єктивної сутності феномену «діджиталізація» та формуванні гіпотези про існування зв'язку з категорії «діджиталізація» з теоріями економічного розвитку на основі визначення наявності, ступеня та характеру взаємозв'язку між ними у практиці господарювання суб'єктів будівельної сфери, що дозволить сформулювати комплекс заходів підвищення рівня їх економічного розвитку як елементів соціально-економічної системи, промисловості та держави в цілому.

Класичні теорії економічного розвитку базуються на ідеях економістів XVIII-XIX ст., які його розглядали через призму виробництва та розподілу ресурсів, до таких теорій відносяться:

- теорія Адама Сміта (теорія вільного ринку): економічний розвиток забезпечується через спеціалізацію, поділ праці та конкурентний ринок. Держава повинна мінімізувати втручання в економіку, обмежуючись створенням сприятливого середовища для підприємництва, центрального явища, феномена гармонізації інтересів учасників ринку [3]);

- теорія Давида Рікардо (теорія порівняльних переваг): економічний розвиток досягається через міжнародну торгівлю, де країни спеціалізуються на виробництві товарів із найменшими альтернативними витратами [4];

- теорія Томаса Мальтуса (теорія народонаселення): зростання населення може випереджати зростання ресурсів, що призводить до голоду, бідності та застою, а посиленими механізмами врівноваження є – війни та епідемії [5].

Неокласичні теорії зосереджені на ролі ринкових механізмів та ефективного розподілу ресурсів, до них відносяться:

- модель Солоу-Свана (неокласична модель зростання), згідно якою економічний розвиток залежить від нагромадження капіталу, зростання населення та технологічного прогресу, який у довгостроковій перспективі виступає у якості основного чинника зростання, а внесок капіталу має тенденцію до зниження з часом через спадну віддачу [6];

- теорія людського капіталу, засновник її є Т. Шульц, розробкою також займався Г. Беккер – вони охарактеризували людський капітал як наявний запас знань, навичок, мотивацій у кожної людини [7]). Сутність цієї теорії полягає у тому, що інвестиції в освіту, охорону здоров'я та розвиток навичок розглядаються у якості чинників, що сприяють підвищенню продуктивності та довгостроковому зростанню.

Інституційні теорії підкреслюють значення якісних інституцій, прав власності та правової системи:

- теорія Дугласа Норта (інституціональний підхід) [8], в основі теорії знаходиться припущення, що розвиток залежить від ефективних економічних та політичних інституцій, які знижують транзакційні витрати та сприяють укладанню угод;

- теорія Аджемоглу та Робінсона (політична економія розвитку) [9], відповідно до цієї теорії різниця у економічному розвитку пояснюється якістю інституцій (інклюзивних або екстрактивних). Інклюзивні сприяють залученню більшості громадян до економічної діяльності, що стимулює інновації та зростання.

Еволюційні та ендогенні теорії враховують роль інновацій, підприємництва та внутрішніх чинників у розвитку:

- теорія інновацій Й. Шумпетера, згідно з нею рушієм економічного розвитку є інновації та підприємницька діяльність. Процес «креативного руйнування» сприяє технологічному прогресу, але водночас руйнує застарілі галузі, інновації є джерелом успіху багатьох компаній у сучасній економіці, за допомогою інноваційного процесу нові технології витісняють старі. Шумпетер поєднав «теорію рівноваги з теорією економічного зростання й

підняв рівноважний підхід на новий еволюційно-динамічний рівень» [10-11].

- ендогенні теорії зростання, відповідно до них зростання є результатом внутрішніх чинників, таких як наукові дослідження, розвиток технологій та людського капіталу. Уряди можуть стимулювати зростання через підтримку інновацій, освіти та інфраструктури [12].

Теорії сталого розвитку орієнтуються на досягнення економічного зростання без шкоди для майбутніх поколінь:

- концепція сталого розвитку, її сутність полягає у гармонійному забезпеченні економічної, соціальної та екологічної складових [13];

- теорія екологічної економіки, згідно з нею економічний розвиток має враховувати обмеженість природних ресурсів та екологічні обмеження, екологізація, як філософська концепція, є системою поглядів на світ, цілі, принципи та цінності, що передбачають безперервне екологічне удосконалення форм, методів та способів взаємодії людини з природою задля забезпечення гармонійного цивілізаційного розвитку [14-15]. Екологізація розглядається як засіб впливу на суспільно економічний розвиток, є інструментом економічної, екологічної, державної політик тощо, імплементацією екологічної домінанти у функціонування соціально-економічної системи впровадженням адміністративних, політико-правових, економічних, культурно-освітніх та інших заходів [15].

Теорія модернізації розглядає розвиток як процес переходу від традиційного суспільства до сучасного у разі впровадження технологій, урбанізацію та освітні реформи. У широкому змісті модернізація є постійним процесом формулювання відповідей на виклики зовнішнього середовища, у вузькому – процесом впровадження моделей розвитку економічного, соціального, політичного та культурного суспільства провідних країн світу [16, с. 24].

Положення цих теорій з урахуванням їх ключових аспектів задля виявлення взаємозв'язку з діджиталізацією як категорією схематично зображено на рис. 1.

Зв'язок діджиталізації з теоріями економічного розвитку є багатовимірним, що значним чином визначається впливом цифрових технологій на економічні процеси, соціально-економічні відносини та адаптацію бізнес-моделей до вимог цифрової економіки.

Взаємозв'язок теорій економічного розвитку з діджиталізацією будівельної сфери підкреслює складну взаємодію між традиційними економічними парадигмами та сучасними технологічними рішеннями й характеризується таким:

- діджиталізація сприяє підвищенню продуктивності та ефективності будівельних процесів [18] у контексті важливості ролі праці та капіталу в економічному зростанні, що розглядається у межах класичних економічних теорій;

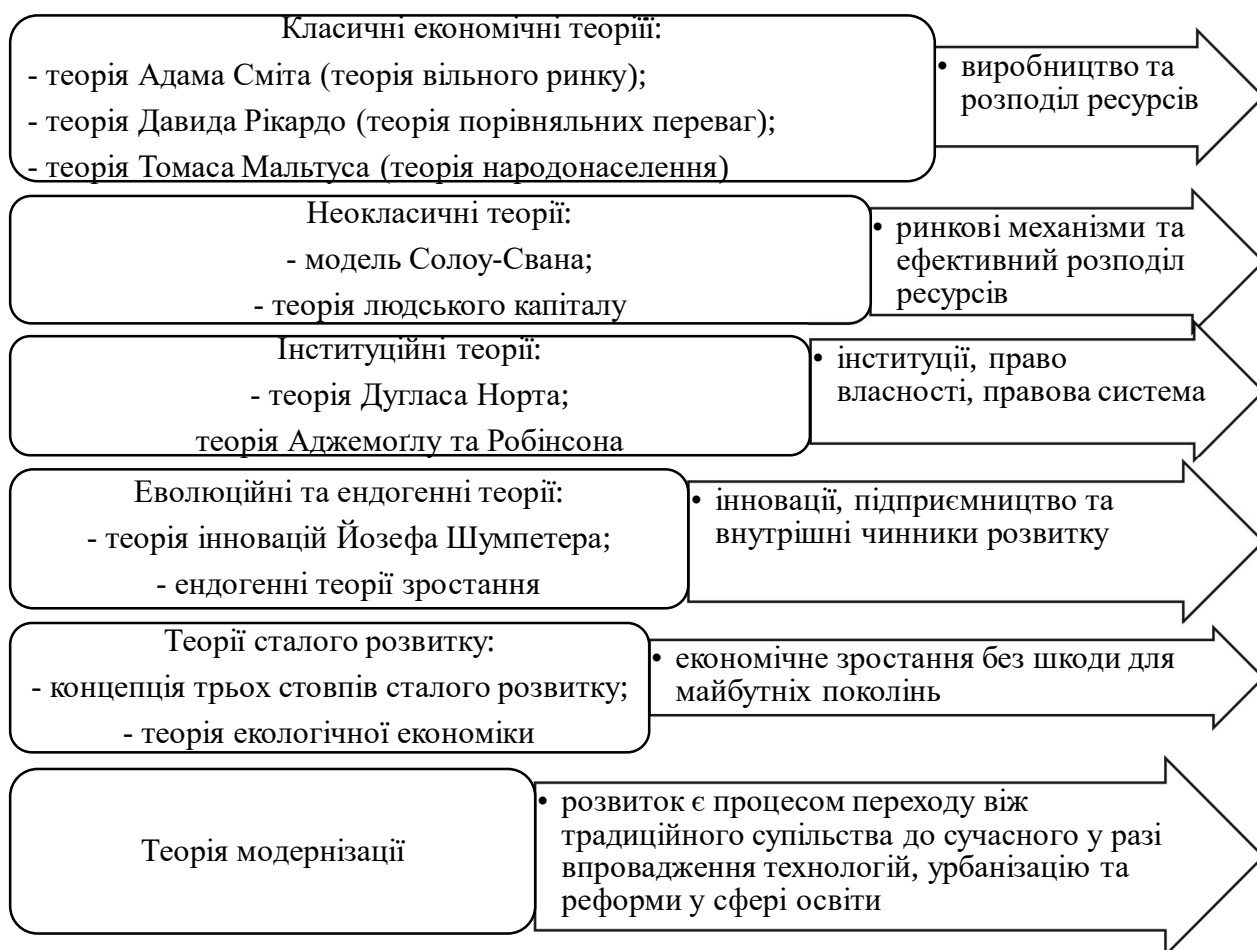

Рис. 1. Теорії економічного розвитку з урахуванням їх ключових аспектів

Джерело: Сформовано та згруповано автором з урахуванням власних досліджень та даних [3-15; 16, с. 24]

- у межах неокласичних теорій, зосереджених на ринковій рівновазі та розподілі ресурсів, цифрові інструменти сприяють оптимізації використання ресурсів та зменшенню витрат, що загалом узгоджується з цілями сталого розвитку[19];

- зважаючи на те, що інституційні теорії підкреслюють важливість інститутів у формуванні економічних результатів, діджиталізація сприяє трансформації фреймворків у будівництві та їх транспарентності як одного з чинників впливу на діяльність суб'єктів господарювання, що є важливим для забезпечення ефективності їх господарювання [20];

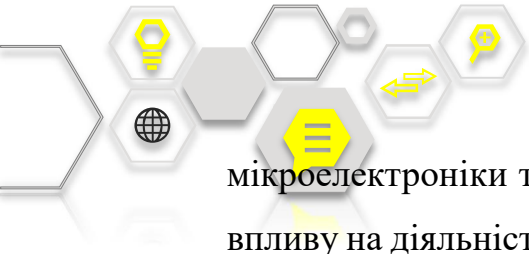
- у межах еволюційних та ендогенних теорій підкреслюється роль інновацій та технологічних змін задля забезпечення економічному розвитку й діджиталізація у будівельній сфері може бути стимулювальним чинником до впровадження інновацій, що у результаті сприятиме формуванню сталих практик та бізнес-моделей [18];

- зважаючи на те, що важливим у практичній реалізації теорій сталого розвитку є збалансування економічного зростання з екологічним розвитком, діджиталізація сприятиме забезпеченню збалансування світових економік шляхом вдосконалення управління ресурсами та зменшення відходів у будівельній сфері [20];

- у межах теорії модернізації технологічний прогрес розглядається як визначальний чинник впливу на розвиток й у цьому контексті діджиталізація у будівництві виступає одним із способів модернізації, підвищення ефективності та стійкості [19].

Хоча діджиталізація сприяє формуванню можливостей для підвищення рівня стійкості будівельної сфери, але також сприяє виникненню проблем, як то: збільшення електронних відходів та зменшення кількості робочих місць й це потребує підвищення уваги до впровадження цифрових технологій [21].

Глобальні теорії діджиталізації підкреслюють роль цифрових технологій у трансформації глобальної економіки. Цифрова економіка, як один із ключових компонент Четвертої промислової революції, зумовлена прогресом

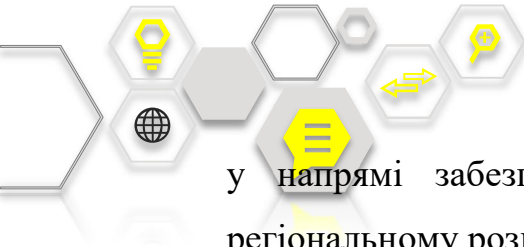

мікроелектроніки та інформаційних технологій [22] та є важливим чинником впливу на діяльність суб'єктів господарювання у процесі переходу суспільства від Індустрії 4.0 до Індустрії 5.0, а також у процесі еволюції – від інформаційної економіки до цифрової, що підкреслює важливість даних як основного ресурсу та одночасно чиннику впливу на світову ринкову кон'юнктуру [22].

Теорії діджиталізації охоплюють широкий спектр наукових підходів, що пояснюють природу, механізми та наслідки впровадження цифрових технологій у різні сфери життєдіяльності суспільства. Вони відображають взаємозв'язок технологічного розвитку, соціально-економічних змін та управлінських практик [23-24]. Кожна теорія пропонує унікальне уявлення про чинники, що впливають на розвиток.

Хоча теорії діджиталізації забезпечують базу для розуміння її впливу на економіку, освітню сферу та діяльність суб'єктів господарювання, вони також висвітлюють низку проблем, зокрема таких як потреба в постійних інноваціях та адаптації до швидко мінливих змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі. Ці теорії підкреслюють важливість стратегічної перспективи співпраці органів державної влади та бізнесових структур для ефективного використання цифрових технологій [22; 25] проте швидкі темпи змін, характерні для сучасного світу, можуть підвищити розбіжності у доступі та адаптації й потенційно розширити дисбаланс у розвитку різних секторів економіки та регіонів.

Висновки. Враховуючи зазначене, слід констатувати, що дослідження взаємозв'язку діджиталізації з теоріями економічного розвитку дозволило виявити вплив цифрових технологій на розвиток вітчизняної будівельної сфери. Сформовано та поступово доведено гіпотезу дослідження про існування зв'язку категорії «діджиталізація» з теоріями економічного розвитку з урахуванням наявності, ступеня та характеру взаємозв'язку між ними, що дозволить сформулювати комплекс заходів підвищення рівня економічного розвитку компаній будівельної сфери та сприятиме поглибленню дослідження

у напрямі забезпечення синергетичного ефекту у будівельній галузі, регіональному розвитку та державі в цілому.

Перспективи подальших розвідок полягають у розробленні удосконаленого науково-методичного підходу щодо формування механізму діджиталізації будівельної сфери з розробленням превентивних заходів адаптації до змін зовнішнього та внутрішнього середовища як реакції на негативні виклики та протидії негативним тенденціям, що спостерігаються у цій сфері в умовах повномасштабної війни та у період післявоєнного відновлення.

Список використаних джерел

1. Бондаренко Д. В., Калашнікова К. Ю. Цифровізація будівельної галузі України: аналіз стану, проблем та перспектив розвитку. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 65. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-2>
2. Іванов С. В. Будівельна галузь як один з векторів розвитку України: стан, практика та перспективи: монографія; НАН України, Ін-т економіки пром-сті. Київ, 2020. 264 .с
3. Джегрі Б. Адам Сміт: егоїзм на службі економіки. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка*. 2023. № 2 (223). С. 20-25. URL: <https://doi.org/10.17721/1728-2667.2023/223-2/3>
4. Чирак І. Давид Рікардо – визнаний лідер класичної політичної економії (до 250-річчя з Дня народження). *Вісник економіки*. 2022. Вип. 1. С. 171–190. URL: <https://doi.org/10.35774/visnyk2022.01.171> ¶
5. Верховод І. С., Верба Д. В. Теоретичні основи ідентифікації соціальної сфери національної економіки та розробки політики її розвитку. *Вчені записки : зб. наук. пр.* 2020. Вип. 21. С. 18-32. URL: https://doi.org/10.33111/vz_kneu.21.20.01.02.012.018
6. Ляшенко О. І. Модель економічного зростання солоу-свена з нейтральним, капіталоінтенсивним та трудоінтенсивним технологічним прогресом. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2123>

7. Кравчук Н. О. Інвестиції у людський капітал як складову інтелектуального капіталу підприємства в умовах економіки знань. *Економічна наука*. URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/13_2014/22.pdf

8. Пехник А. В. Теорія інститутів та інституціональних змін Дугласа Норта в рамках формування ефективних політико-економічних систем. *Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах європейської інтеграції : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 18 травня 2018 р.) У 2-х т. Т. 1 / відп. ред. Г. О. Ульянова*. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2018. С. 213-216.

9. Аджемоглу Д., Робінсон Дж. Чому нації занепадають. Пер. з англ. Олександра Дем'янчука. К.: Наш Формат, 2016. 440 с.

10. Щербан О. Я., Орлова О. М., Квасній О. Р. Значення теорії інноваційного підприємства Й. Шумпетера в умовах поведінкової економіки. *Наукові інновації та передові технології*. 2022. № 2(4). URL: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-2\(4\)-278-288](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-2(4)-278-288)

11. Сторощук Б. Д. Феномен «творчого руйнівника» як результат економічної влади мультикультурної пасіонарності. *Історія народного господарства та економічної думки України*. 2020. Вип. 53. С. 146-166.

12. Швець С. Еволюція теоретичних течій ендогенного зростання. *Економіка та суспільство*. 2021. № 27. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-27-21>

13. Сабовчик А. І., Попович А. М. Визначення поняття та цілі сталого розвитку. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. 2024. Вип. 86. Ч. 5. С. 415-422. URL: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.86.5.61>

14. Daly H., Farley J. *Ecological Economics. Principles and applications*. Washington: Island Press, 2004. 454 p.

15. Гобела В. В. Теоретичний аналіз екологізації як суспільно економічного феномену. *Ефективна економіка*. 2019. № 6. <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2019.6.42>

-
-
16. Руденко Ю. Ю. Концептуалізація теорії модернізації у сучасних політологічних дослідженнях. *Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна, серія «Питання політології»*. 2020. Вип. 37. С. 22-28. URL: <https://doi.org/10.26565/2220-8089-2020-37-03>
17. Янковой Р. В. Теоретична модель цифровізації інновацій вітчизняного бізнесу. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2023. № 22(1(53)). С. 169–182. URL: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2023.1\(53\).288748](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2023.1(53).288748)
18. Ros J. Rethinking Economic Development, Growth, and Institutions. Oxford University Press OUP, 2013. p. 480.
19. Sunny F. A., Jeronen E., Lan, J. Influential Theories of Economics in Shaping Sustainable Development Concepts. *Administrative Sciences*, 2025. Vol. 15(1). № 6. URL: <https://doi.org/10.3390/admsci15010006>
20. Khan S. R. A History of Development Economics Thought: Challenges and Counter-challenges. *Taylor & Francis*. 2014. p. 166. URL: <http://ci.nii.ac.jp/ncid/BB15193940>
21. Prasadinee W. K. R., Hadiwattage C., Ilangakoon I. W. M. A. D. Navigating sustainability and digitalisation in the construction industry: a literature review. 2024. Pp. 789–801. URL: <https://doi.org/10.31705/wcs.2024.63>
22. Дзюкевич К. Еволюція теоретичних концепцій цифрової глобалізації. *Причорноморські економічні студії*. URL: <https://doi.org/10.32782/bses.81-2>
23. Бреус С. В., Балимов О. С. Діджиталізація як інструмент адаптації будівельної сфери у зовнішньому середовищі. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 68. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-197>
24. Бреус С. В., Цимбаленко О. Е., Глухов М. О. Інформаційні технології: їх роль у зміні бізнес-парадигми компаній. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 63. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-63-15>
25. Borzenko O., Hlazova A. Theoretical approaches to researching digitalization processes in the global economy. *Journal of European Economy*. 2022. Vol. 21, №. 3. Pp. 307-322. URL: <https://doi.org/10.35774/jee2022.03.307>